

A R O E I R O A R O

K A R K I E M I O V A L D O V O

Į R A Š A I

I š š i f r a v o

1 9 5 8 m.

Kun. K. A. Matulaitis, M.I.C. Ph.D.

Patikslino 1975 m.

T u r i n y s

1. Mokslininkų susidomėjimas hititais,
2. Karkiemis - Carchemish
3. Hititų santykiai su žydais
4. Karkiemio įrašų akmenys
5. Įrašai
6. Pirmojo akmens įrašas
7. Antrojo akmens įrašas
8. Trečiojo ir ketvirtitojo akmens įrašai
9. Lietuviškas vertimas įrašų keturiuose akmenyse
10. Asmenys ir vietovardžiai
11. Išnašos
12. Translation /angliškai/

Dabartinė Turkija, Sirija ir Palestinos šiaurė buvo vadinamųjų hititų gyvenamoji vieta. Tie žmonės, kurie savo kaimynų dantiraštyje yra minimi prieš 2,500 metų pr. Kristų,^{1/} yra sukūrę savo skirtingą kultūrą; pirmieji panaudoję geležinius ginklus ir arklių traukiamus vežimus,^{2/} lygiagrečiai su Babilonu ir Egiptu sudarė galingą imperiją. Hititai buvo paėmę patį Babiloną 1925 m. pr. Kr., nutraukdami pirmąją Babilono dinastiją,^{3/} dabartiniu laiku jie iškyla naujoje šviesoje. Mokslo vyrai nežino jų tikrojo vardo; jie yra vadinami hititais, nes jų imperijos sostinė buvo miestas Hatti, dabartinis Boghazköy. Pirmesnius už juos Hatti miesto gyventojus mokslininkai vadina hatitais. Teisingai rešė prof. Fr. Hrozný, kad šie žmonės dar neturi vardo, bet gali būti, kad vieną dieną bus surastas jų vardas.^{4/}

Kaip didelis yra tas mokslininkų susidomėjimas hititais rodo prof. O. R. Gurney,^{5/} pateikdamas mokslinių veikų sąrašą hititų klausimais, jis įvardija 357 veikalus, suskirstęs juos į 17 skyrių. Ir visa tai yra, beveik, vien šio šimtmečio mokslo darbai.

Hititų sukurtoji valstybė, prasidėjusi apie 2,750 m. pr. Kr., vedė sėkmingas kovas su Egiptu,^{6/} ir karalius Supiluliumas /1375-1335/, paimdamas Aleppo, Atkaną apie 1370 m. pr. Kr., nukėlė pietines savo valstybės ribas į Libano kalnus.^{7/} Bet 717 m. pr. Kr. nustoję politinės nepriklausomybės, hititai išnyko iš istorinių žinių šaltinių, pabaigę savo daugiau negu 2,000 metų savistovį gyvenimą.

Bet nevisai jie išnyko. Jie paliko molio plytelėse ir akmenyse savo gyvenimo ir karo žygių žinias.

Lengviau buvo mokslininkams perskaityti ir suprasti hititų teisynas, kuris yra rašytas dantiraščiu, laikantis daugumoje Babilono rašymo būdo. Jų teisyną išvertė į prancūzų kalbą prof. F. Hrozný ir paskelbė 1922 m.^{8/} Į anglų kalbą išvertė Dr. E. Neufeld, London, 1951 m., o į žydų kalbą buvo išverstas Meyerio 1936 m.

Nesunku buvo iššifruoti kiti jų rašytieji dantiraščiu dokumentai, kuriuose yra daug ano meto tarptautinio pobūdžio simbolių žanklų. Ir nors nėra žinoma, kaip juos vadino hititai savo kalba, bet iš jų yra aišku mokslo vyrams apie ką kalba patsei raštas.^{9/}

Suradus mokslininkams hititų kalboje panešių žodžių pas kitas tautas, dabar niekas neabejoja, kad vadinamieji hititai buvo ir yra indoeuropiečių šeimos nariai.^{10/}

Daug sunkesnis reikalas yra su hititų vaizdaraščiu. Pavienis rašmuo gali reikšti atskirą garsą, visą pagrindinį vaizduojamo daikto skiemenį, pasireiškiantį dviem ar trimis garsais. Nežinant jų kalbos ir kaip jie vadino vaizduojamus daiktus, mokslininkai nepajėgė ligi šiol iššifruoti jų dantiraščio. Kiekvienas mokslininkas sudarė savo skaitymo būdą.

Naujos studijos parodė, kad hititai naudojo, anot P. Neriggi, 419 ženklų; kai kurie ženklai yra yra ideogramos ir gali reikšti pilną vaizduojamo daikto vardą perkelta prasme.^{11/} Pastebėta, kad tą patį garsą, ar skiemenį išreikšti yra naudojami skirtingi ženklai. Prof. F. Hrozný suskirstė juos į 63 pagrindines ir 23 į antreiles grupes.^{12/} Prof. Ig. J. Gelb sudarė loginę skiemeniavimo lentelę^{13/} ir, be to, nurodė į 40 ženklų, kad jie ir hititų vaizdaraštyje ir Kretos salos rašytuose dokumentuose yra tie patys.

Labai daug padėjo hititų kalbai iššifruoti prof. F. Hrozný. Surastieji jų kalboje lietuviški žodžiai, pav. me-i-nu-las /mėnulis/, ve-na-as /vienas/, vė-na-na-a-as /vienintėlis/ ir daug kitų.^{14/} Tai davė progos pažvelgti į hititų reljefinį vaizdaraštį lietuviškomis akimis, panaudojant prof. Hroznio, prof. Gelbo ir kitų studijas ir jų pasiektus rezultatus - išvadas. Viena yra aišku, kad hititų įrašo kalėjas akmenyje rašė taip, kaip jis patsai ar kaip įrašo užsakytojas kalbėjo, neturėdamas nei kokių savo kalbos rašytų gramatikos taisyklių. Jie, atrodo, buvo daug kuo panašūs į tuos mūsų laikų rašytojus, kurie nelenkė nei kokių mokyklų, bet patys pramoko skaityti spaudą. Kai jie rašo, naudoja didžiąsias raides, ir rašo taip, kaip kalba.^{15/}

II

K A R K I E M I S - C A R C H E M I S H

Karkiemis buvo stambi pietinių hititų karalystė. Karkiemis buvo garsus, ir kaimynų įrašuose įvairiai vadinamas. Senojo Babilono dantiraščiai jį vadina Karkamis, Kargamis, Kargemish /iš I ir II Babilono dinastijos laikų, t.y. apie 2000 m. pr. Kr./ Asirijos valdovai jį vadina /alu/ Kar-Ga-mis. Tokiu pat vardu jis buvo vadinamas XIII a. pr. Kr. Hatti įrašuose, o IX a. rašoma Gargemis. Egiptiečiai rašė be balsių ir XVIII dinastijos metu Karkiemį jie rašė: qrqms ir krkms. Žydai rašė: Karkemish /Iz. 10,9/ ir Charchemeis /2Kron. 35,20/.^{16/}

Karkiemis yra dabartinėje Sirijoje, dešiniame Eufrato upės krante. Ten buvo įsikūrusi hititų karalystė, kuri vadovavo kitoms apylinkėje esančioms karalystėms nuo XIV a. pr. Kr. iki 717 m. pr. Kr., kol buvo nepriklausoma. Šimtui metų praslinkus/605/,

prie Karkiemio įvyko didelis mūšis tarp Babilono ir Egipto karinių jėgų. Karkiemis buvo visiškai sunaikintas; jo vardas visai išnyko iš istorijos.

Prieš porašimtų metų pradėjo domėtis mokslininkai Karkiemiu. Tam pradžia davė anglas Aleksandras Drummond, kurį laiką buvęs britų konsulas Aleppo mieste. Jis nukeliavo į Karkiemį, apžiūrėjo, padarė vietovės brėžinį ir jį atspaudė savo kelionių knygoje 1754 m., pavadinęs Karkiemį - JEROBOLUS.

Praėjo 120 metų. Nukeliavo ten /1876/ Jurgis Smith; stropiai nukopijavo dešimties matomų akmeninių paminklų įrašus ir teisingai atpažino, jog toje vietoje yra buvęs Karkiemis-Carchemish. Kai vienas tų paminklinių akmenų su įrašu pasiekė Londoną, Karkiemiu susidomėjo Britų Muziejaus Patikėtiniai. Jau 1878 m. XII m. 7 d. prasidėjo Karkiemyje archeologiniai tyrimai, kasimai P. Hendersonui vadovaujant; tai tęsėsi iki 1881 m. vasaros.

Radinių dalis - sunkūs ir dideli paminkliniai akmenys - su dideliu vargu pasiekė Aleksandretos uostą, o iš ten jie išplaukė į Londoną, Anglijon. Bet pačių sunkiausių akmenų tuo metu peimti negalėjo; jie pasiliko Karkiemyje.

Mokslo pasaulis sujudo. Amerikiečių Wolfe ekspedicija nufotografavo Karkiemio "sparnuotą atvaizdą" 1885 m. ir paskelbė archeologijos žurnale 1888 m., bet dvidešimčiai metų pralinkus /1908/, ten nuvykęs D.G. Hogarth rado to sparnuoto atvaizdo vieną apatinę dalį: vietos malūninkas buvo nusiskėlęs akmenis dalį girnoms pasidaryti. Buvo ir daugiau apskaldytų paminklų. Apie tai sužinojęs Britų Muziejus, prašė turkų vyriausybės, kad leistų archeologams tęsti mokslinį darbą. Tą leidimą davė turkai 1910 m. pavasarį. Kol pasirošta ekspedicijai į Karkiemį, praėjo vieneri metai. Joje dalyvavo D.G. Hogarth, R.C. Thompson ir T.E. Lawrence. Darbų vedėju pasiėmė Gregorą Antoniou.

Vėliau Hogarth perleido ekspedicijos vadovybę Thompsonui, kuris, vieną sezoną dirbęs, atsisakė. Jo vietą užėmė C.L. WOOLEY ir, padedamas Lawrence, tęsė darbus. Britų Muziejus paskelbė tų darbų dalį 1914 m. gražiai išleistoje knygoje: "CARCHEMISH" Part I. Išangos žodį knygai parašė D.G. Hogarth.

Karkiemio hititų karalystė buvo artimoje vienybėje su hititų imperija. Kai maru mirė didysis karalius/imperatorius/ARNUVANDAS III /1334/, Karkiemio ir Aleppo karaliai palaikė imperatoriaus brolių MURSILI II. Tos paramos dėka, Mursilis II gelutinai pavergė Arzavą ir įstatė valdovais keletai karalysčių su patikimus vyrus. Tauro kalnuose ir į pietus nuo jų buvo Tuwana arba Tyana, Hupiana /Kubistra, Shinukhtu ir Ishtunda. Kaž kur tose vietose buvo Tabal /S.T. minimas TUBAL/, o dabartinė MALATIJA tada vadinosi M i l i d; Marash buvo vadinamas MARQASI su sostinėmis: Kammanu ir GURGUM.

I pietus nuo Kammukhi/Commene/ Egipto pusėn buvo svarbi Karkiemio-Carchemish karalystė. Tarp Karkiemio ir Gurgum buvo Arpsado karalystė, o nuo šios į vakarus - Aleksandretos įlanka. Jos krantuose buvo Ya'diya ar Samal karalystė su sostine Zinjirli /Sinjerli/. Amus lyguma buvo vadinama Unqi, o prieš tai Hattina su savo sostine Kinslua/biblinis miestas Calnesh/. Aleppo apylinkė sudarė savistovę karalystę; manoma, kad ji vadinosi Luhuti su sostine Aleppo, kol nebuvo perkelta sostinė į Hatarikka/biblinis Hadrach miestas/. Dar labiau į pietus buvo pajėgi Hameth karalystė, siekusi Viduržemio jūros. Į rytus nuo Karkiemio prie dešinio Eufrato upės kranto buvo Til Barsip karalystė; dabar vadinama yra ta vietovė Tell Ahmar.^{17/}

Į pietvakarius nuo Karkiemio buvo Kadesh karalystė. Didysis karalius Supiluliumas /1375-1335/, kai jam pasipriešino Kadeso karalius, dalinai priklausęs Egiptui, atvyko su savo kariniais vežimais ir ištaršė Kadeso karių, pasiekdamas Abs-Abina /bibl. Hobah, Pr. 14,15/ netoli Damasko.

Tose pat apylinkėse susikovė Egipto armijos su hititais 1286-1285 m.pr.Kr. Iš Egipto įrašų žinome apie hititų panaudotą karo taktiką. Faraonas Rames bandė skverbtis į hititų kraštą. Abiejų armijos susitiko prie Kades. Hititai buvo paslėpę savo kariuomenę taip, kad jų neaptiko Egipto žvalgai. Kai egiptiečiai ramiai pradėjo ruošti sau stovyklą, nelauktai užgriuvo juos stiprus hititų karo vežimų dalinys, perėjęs Orontės upę. Egiptiečiai neatsilaikė, išsisklaidė. Bet hititams beplėšiant karinį grobį, pavėlavusioji Egipto armijos dalis puolė hititus ir privertė juos pasitraukti. Šį įvykį skaitė egiptiečiai stambiaj savo laimėjimu.^{18/}

Tos pat Orontės upės krantuose buvo Karkaro karalystė. Prie Karkaro įvyko didžiuliai mūšiai 853 m. pr.Kr. Asirijos karalius Shalmaneser III perėjo Eufrato upę ir puolė pietinių hititų karalystes. Jį pasitiko Karkiemio, Hattinos, Bit-Adini ir Samalų kariai. Šisurės Sirija buvo nugalėta. Sekančiais metais buvo paimitas Karkiemis - Carchemish. Pietuose pasipriešino Amato ir Damasko karaliai, pasitelkę 12 kunigaikščių iš pajūrio srities. Jie susitiko su Shalmaneseriu prie Karkar Carqar/ 853 m.pr.Kr., Turėdami 63,000 pestininkų, 2,000 lengvosios, 4,000 karo vežimų, 1.000 kupranugerių. Abi pusės turėjusios labai didelių nuostolių užmuštais. Bet asiriečiai buvo sulaikyti ir jie laikinai pasitraukė.^{19/}

Kad geriau suprastume Karkiemio valdovo padarytus apie 854 m.pr.Kr. akmenyse įrašus, verta atsiminti, jog Palestinoje gyveno hititai pirmiau. negu ten atėjo žydų tautos tėvas Abraomas. Jis pirkė iš hititų ties Hebronu kapinėms žemės su dvieta ola, kur palaidojo savo žmoną Sarą./Žr.Pr.23 skyrius/. Isaako sūnus Ezevas vedė dvi žmonas hitites /Pr.26,34;36,1-3/. Kai iš Egipto vergijos išsivadavo žydai ir po 40 metų klaiojimo tyruose pasiekė Jordano upę / apie 1,400 ar 1215 m.pr.Kr./Palestinoje gyveno tarp kitų šešių tautų ir hititai. Jų žemė tęsėsi nuo Libano kalnų iki EUFRATO upei. o kitose vietose jie gyveno kalnuose /Žr. Jos. 1,2-4/.

Judo karalius Asa /913-873/, išsigandęs Izraelio karalius stiprinamos pašonėje Ramos pilies, siuntė gausių dovanų Damasko karaliui Benadatui,^{20/} kad tas nutrauktų taiką su Izraelio karaliumi ir priverstų karalių Baasą /911-888/ pasitraukti nuo Judo karalystės. "Sirijos karalius Benadetas surinko visą savo kariuomenę ir trisdešimt du karaliu su savim, ir arklius, ir vežimus, ir atėjęs kovojo prieš Samariją ir apgulė ją /3 Kar.20, 1/." Benadetas siuntė į Izraelio miestus savo kariuomenės viršininkus, kurie apgalėjo Ahioną, Daną, Abelmaimą, ir visus apmūrintus Nephtalio miestus. Tai išgirdęs Baasa liovėsi statęs Ramą ir sustabdė savo darbą. Tuomet karalius Asa surinko visą Judą, ir jis paėmė iš Basos akmenis ir medžius, kuriuos Baasa buvo prirengęs statybai, ir iš jų pasistatė Gabaa ir Nesphā" /2 Kron.16,1-6/.

Karalius sūnus Josapatas, kuris Karkiemio įrašė yra vadinas Jasava, ramiai valdė Jeruzalę 25 metus /873-849/, buvo taikoje su Izraelio karaliumi Achebu /876 - 854/. Jo laikais Edomo karalystė priklausė jam, kurią jis valdė, paskyręs jai savo vietininką. Ramybės laikais bebuvė nepaprastų įvykių. Dėlto apie šį karalių nedaug yra žinių. Yra paminėta, jog Josapatas buvo padirbdinęs leivų jūroje, kad plauktų Ophiran aukso; bet jis negalėjo išplaukti, nes sudužo Asiongaberyje, Elano įlankoje /3 Kar.22,49; 2 Kron. 20, 36/.

Bet kad karalius Asos sūnus Jasava /Josapatas/ išsigalėjo Azajoje /Asiongaberyje/ ir Edomo Karkiemio hititų karalius Aroairo Aro dėka, apie tai kalba surastieji Karkienyje kelių akmenų įrašai.

Aroeiro Aras, Karkiemio valdovas, paliko žinių apie savo žygius akmenyse.

Pirmasis bazaltinis kertinis akmuo turi priešakyje ir viename šone įrašus. Jo dydis, skaitant metrais ir milimetrais, 1.00 + 1.01. Šio akmens įrašai beveik visi sveiki, tik pirmosios eilės kairiajame kampe rašmenys suskaldyti, ir šeštoje eilėje padarytoji beiškasent skylė, panaikino keletą įrašo ženklų. Šio akmens devyniose įrašo eilėse, su 70-80 skiemenų ženklų kiekvienoje, yra minimos Palestinos ir apylinkės vietovės, kur pasireiškė Aroeiro Aro žygiai.

Antrasis bazaltinis akmuo /1.10 + 85 m./ vaizduoja du karaliu, kurių aukštesnis, paėmęs už kairės rankos kiek žemesnįjį, žygiuoja kairėn pusėn. Apie abiejų galvas yra dvi pilnos įrašo eilės ir trečiosios dalis. Įrašą sudaro 73 skiemenų ženklai ir 11 atidalinimo, arba minties pabrėžimo ženklų.

Trečiasis bazaltinis akmuo /1.10+1.10/ yra padalintas į dvi dalis. Aukštutinėje ir žemutinėje dalyje yra po keturis asmenų atvaizdus. Iš rūbų galima spėti, kad aukštutinėje dalyje vaizduojami yra trys rikiai - valdovai, visi švariai apsiskutę, be barzdų, ir vienas paliegęs, ar senas žemesnis asmuo. Apatinėje dalyje visi keturi vaizduojami valdovai yra lygūs sau. Ties visų jų galvomis yra 69 žodžių skiemenų ženklai ir 5 atidalinimo ženklai.

Ketvirtasis akmuo /1.15 + 95 m./ pavaizduoja rikį - Valdovą /O gal motiną/, panašios išvaizdės kaip trečiame akmenyje, kuris neša vaiką, prispaudęs prie krūtinės. o kairėje rankoje laiko saitą ir veda asilą. Šis akmuo turi dvi trumpas įrašų eilutes su 32 skiemenų ir 3 atskirimo ženklais.

Visų šitų keturių akmenų ir jų įrašų foto atvaizdai ir juodame dugne baltais ženklais paryškinti įrašų ženklai telpa Britų Muziejaus leidinyje 'CARCHEMISH' Part I, London, 1914, plate A, 6. ir plate A. 7: a, b, c, d, e, f, g, h, i, ir J. Pačių akmenų foto atvaizdai eina "plate B. 6; plate B. 7: a, b; plate B. 8 a". Visų gi keturių akmenų, sustatytų greta, foto atvaizdas eina kaip 'plate B. 8, b.'

Britų Muziejuje Londone yra paskirtas vises kambarys hititų vaizdaraščiui. Ten galima rasti ir nepaskelbtų Carchemish I knygoje įrašų. Nepaprasto išpūdžio sudarė man antrojo akmens pirmasis sekinyis ir jam atitinkamas dviejų karalių vaizdas: "Jasavo ei raku mana Azaja i buva tus" - Jasavaėjo rankoj mano ir buvo tuoj.

Dažniau naudojami įrašų ženklai, ideogramos.

Ženklas	Matulaitis	Hrozny	Gelb
n	a	a 5	a
v	ei	e 10	e
↑	i	i, j 18	i
Q	an	a 6	a
↓	ja	ja 21	i
⌘	bu	ba, pa 45	p/ba
⌘	ta	ta, da 54	t/da
⌘	ta, da	ta 51	tx
⌘	tu	tu 57	
⌘	tu	tu 57	tu
⌘	du	tu 58	
⌘	du	du 59	hu
⌘	de	je, ve 25	na
⌘	dei	divinity	
⌘	ku	ka, ga 27	k/ga
⌘	ke	me 39	ne
⌘	ne	me 39	me
⌘	ea	ea 31	ea, eu
⌘	li	li 35	li
⌘	lu	lu 36	lu
⌘	ma	ma 37	ma
⌘	mu	mu 40	-
⌘	me	me 39	-
⌘	na	na 42	ni
⌘	ne	na 43	ne
⌘	hu	mu, na 41	na
⌘	ra	ra, r 2	ra
⌘	ri	-	-
⌘	ru	u, v 60	ru
⌘	sa	sa, su 47	sa
⌘	ža	ha, hu 16	hi, ha
⌘	ža	ž 50	s/zi
⌘	žu	je 24	sa
⌘	šau	sa 48	za-sa
⌘	de, te	te 36	k/ge
⌘	va	va 61	i, wa
⌘	as	ta 51	-

Zenklas	Matuleitis	Hrozny	Gelb
	vei	a 7	-
	vei	a 8	'a
	ku	ku, qu 30	k/qu
	ku	la 32	le, la
	mu	mu 40	mi, mu
	bu	-	p/bi
	sa	s, na 49	a/ze, na
	ta	ta 55	ti
	tik	ta 53	tx
	dei?	-	-
> <	dei	divinity	rx
	kal	e 11	i
	un	na 43	-
	bu	-	nu
	ma	-	-
	vu	ve 62	-
	su	la 33	-
	paqa(s)	(sola) 54	-
	iau	-	-
	bal	-	-
	mu	-	-
	kir	-	-
	dumaci)	-	-
	pi, py	-	-
	sed	-	-
	su	-	-
	kua	-	-
	ma	sa 40	-
	kar	kar 28	-
	ma	ma 37	-
	gi	-	-
	ta	ta 55	-
	beg	-	-
	šuve	-	-
	java	-	-
III -	try-ra	Uc-r 62a	-
	Eiru	a-u 9	-
	Dana	d'nu 4442	-
	Sau-du-ua	ta-tu-ua	-
	Kelumu	me-lu-mu	-

/Žr. Cerchemish I, plate A.6/

/Amu - ssmu/ vake Areseira Araas sunas balta nema/Nesa/
 meas deidas Bumavatas veita ažu Muabu Matasa deinu Kir Tamata
 Galaan Duma Takeas deinutaa deveiJakes tasai eiva l
 /seka keletas nuskeltų ženklų/

II. Veike antsa sunuta deivu dujas deiKarkarvajassaru maite
 bušau Padas žuva aš eiveimaja ruva Ašvei Madeja deina l
 Eizata anu Padassas žuva Tikva made ainu ku žeme Jarari du
 metaa aš i buvar Piluriei Dumataa aš

III, ia buva eiža muja rikis/rikio/ Musa Jaku/rikis-rikio/
 Lujajaru /rikis/ Dumata ašvaaaš aš name rita Dutasi eiaš
 Durva Šera Zujaru ei buva Sedun veis nuei ku mana raku mana an
 veike aei trinu Naneta Jasen

IV. Sedaru važa jata /ribose/Dutan Padajajass vaje Neanla
 unama Žuvaru eiva aš neme Žarasi Padai Trira bude teneas važa
 jeja veisa ašei Dana buva tu ašei vei Buža ta Luia ai aru
 eivaja

V, ai Karker Gudunas ai Asa Ašrava maja Ilu Karker Gudunai
 Azata Triras Sauduva veija buva majasi Ra TriraRamunaZaaiesa
 Ašrava maja Ilu Ra Trira Ramumu ia Ažata Triraa Sauva ruei

VI. raku Manasa buvaJasei tane savei matik vaja Aralu eivi
 Trira Lu/ba/mu Kelumu Tabura šau kajaaš žuva Vaavaaš deivu
 dutaa dei/na/ Karkatas deiku balbubuanru aš name Aru eiva

VII. Dei na Amata Ažarasi tikara teva eiva Kalrura žuva deiku
 Balbubu eimu Nusavama ašei Amata Triraa dejau aš navas važa
 jata/ribose/ Duta Jasei Daian ašva Dumujamu Sadun Veisana

VIII. Sedaru Jasa buva Sedun veisas beg na Jaan i eita jata
 Aru rita kalnuva Arera karata Jasa ia buva Geluvataa Gelu
 nueia i Dane Eirutaan ašsa buva eiaš šaui Dana Eirutaas

IX. Nebuva Ašvei maja veite Jamaei Jaaža Eiru Kuale nabuva
 Tananutaa Jaanu nabuva Java šaunu satainu Jasa Dana Eiru Tean
 Veibu buva ei deina kura važa naa šuvai Veibuužėnnu vei šanu
 Eirutu

A n t r o j o a k m e n s į r a š a s

Jasava ei raku mana Ažaja i buva tua nurai ta Luia Veimu
~~buvaRaxTrisax~~

buvanu jata ta Ažaja buva ei Araeira Aras Veiku Ašruža
Trirana Turuvana Dei pritara Žerasi padava Trirasa ruei
tenas veža ija veisaaš

T r e č i o j o a k m e n s į r a š a s

Java Rama Avubu Luža Jasa buva ei Ra veiza tavu dujas Jasa
buva Ra Trira ne ta Buža

Jasa eiva Raa šau/k/ kur tasa bus Jasava Ra šau/k/ ku eiras
Jasava ravututa buvaras Jasava Raa salutas bus

K e t v i r t o j o a k m e n s į r a š a s

Jasa buva ei ratu varas aža suneas Darajara James Akisata
Veibu jame Aža veitas

VII

L I E T U V I Š K A S V E R T I M A S

P i r m o j o a k m e n s į r a š a s

I. Esu vaikas Arseiras Aras, sūnus. Dėjau /pastačiau/ baltą
Nesą. Mano senelis Bumavatas /turėjo/ vietą už Moabų. Matasą
dėjau /paderiau valdovu/ į Kir; Tamatą Galaan /į/ Dūmą Takėjos
/Teksa/ dieną tą deivės Jakės /Yakin/ ta eiva/žygūnas, pulkini n-
kas / į ...

II. Veikiai /tuoj/ antei sūnučio dievų dvasios die/vo/ Kar-
kariečių maita /lavonas/ būčiau. Padas žuvo. Ašėjau į namą
rusvą Asvę /Eshwa/, Madėją. Dieną į Azotą /Ashdodh/ einu. Peda-
siečiai žuvo. Tikvos /Tequ'a/ mišku einu į žemę Jericho
/Jarrik/. Du metu ašai buvau pilyje Dūmate /Dumah/.

III. Įėjė buvo ežis /riba/ namo /rikio/ Muša /Mesha/ Jakų
/Yakin/ rikis Kirjarų /Kirjet-jearim/ rikis Dūmaten. Raitas
aš paėmiau; ritu /stumių/ Dutajob /Dothan/. /Buvo/ėjęs Durva
/Dor/, Sera /Sharon/. Žiūriu beeinas buvo Sedūnas /SeidaSi-
don/. Visi nuėjo /mirė/, kurį mano ranka /pasiekė/; manoji
veikiaiėjo. Trinu Manetą Jaan /į Yanun/

IV. Sidoniečių važs /karo vežimai/, jotis /buvo ribose/
Dotano /Dothan/. Padajiečiai juos veja į Moanlą /Moin/ į namą
Žuvarų /Gerasa, Jarash/ valdovą. Paėmiau Žerąjį /Gerasa/. Pado
Tryro /Tyriečio/ buvo tensis važs /vežimai/ įėjo visi. Ašai
ėjai į Daną; buvau tuoj. Ašaiėjau į Buzą. Ten Leja /Luhith/
ėjo /sekė/ Arų valdovą.

V. Ėjo Kerkar Gudūnas/Kutunas - Cutha/, ėjo Asa, Ašrava/Asher/ namas Ily /Ilasa/. Kerkar Gudūnai veja Amatą, Tryrą/Tyra/ Sauduvą /Shadud/ ir buvę namai ėję /bebėgą/ Ra /Egipto/, Tyro, Ramuno /Rimmon/, Ząjijaso, Ašrva; namas Ily, Tyro, Ramuno įėjo Azotan. Tyras Sauva /Shaveh/ rujos/minios- gaujos/.

VI. Rankoje Menaso buvo Jasjėčiai /Jahas/. Tensi savieji sutiko. Veja Aralų eivį /valdovą/, Tyrą, Libaną, Keleimą/Keilą-Qila/; Taburo /Tebor/ šauju kojas. Žuvo Vav, s dievų duota /pergalės/ dieną Karkatiečiams. Dėkui Basliui /Balbuanru/. Aš paėmiau Arų eivą.

VII. Dėjau į Amatą /Ammata, Hammath/ Azarėjo /Jaser/ Tikrąjį tėvą valdovu. Kalrura /Callirhos/ žuvo. Dėkui Balbubui. Paimu Musavamą. Ėjau Azotan, Tyran. Dėjau/sudarėiu/ aš naują važą /karo vežimus/, jotį /ribose/Dota/Dothan/ Jajiečių /Yahas/, Dajanų /Dan/. Arkliai Dumujamų/Damaskiečių/ Sidonan veizėjo /žygievo/.

VIII. Sidoniečių Jasa/Joshua/ buvo. Sidonas vises bėga į Jaan /Ya'nin/ ir pėsti ir jotis. Arų rita /stumia/ į kalnų Araro krentus. Jasa įėjęs buvo Gelvatan /Gelu - Gelil/. Gelujiečiai nuėję į Dan, Kirų, Tean/Taanach/ ašai buvau ėjęs Aš šaunu /pamušu/ Daną, Eirų, Taaną./Eiruta -Beirut ?/.

IX. Nebuvo Ašvėje/Eshwa/ namo. Vietoje Jamiečių /Yemma/, Jasza /Jazer/, Eirų/Ericha/, Kualna/Calnech -Kullani/ buvo Tananutas /Taanach/, Janu/Ya'nin/ nebuvo. Java/Joppa-Yafa/ šaunu priešą /šetoną/ Jasą, Daną, Eirų, Taaną, Veibų /Weiba - Oboth/. Veibų šaunu. Nuėjo šonu Eiruto /Beiruto ?/.

A n t r o j o a k m e n s į r a š a s

Jasava ėjo rankoje mano Ažajon ir buvo tuoį noriai ten buvo bebūnas Veimų Luja su jotimi. Ten Ažajon buvoėjęs Araeiros Aras. Veibu, Ašružsi /Ashur/, Trirana, Taruvanai die/vas/ pritarė: Žarają /Žera/padavė /atidavė/ Tyro rujai /miniai - gaujai/ Tensis važą /karo vežimai/ įėjo visa.

T r e č i o j o a k m e n s į r a š a s

Java, Rama/Ramah/, Avubų Luza/Bethel/, Jasa buvo ėjęs. Ra veizi /žiūri/tavo dvasia Jasa, buvo Ra, Tyras ne tas Buža. Jasa eiva /valdovas/ Ra šaukia, kur tasai bus /yra/. Jasava Ra šaukia, kur buvęs? Jasava revukyje bebūnas. Jasavei Raa /Egipto/salutės /salos/ bus /priklausys/.

K e t v i r t o j o a k m e n s į r a š a s

Jasa buvo ėjęs retu, varas asilą /aža/ sūnaus Darajaro.
Paėmęs Akisatą, Veibų, paėmė Ažajos vietas.

VIII

A K M E N Y S I R V I E T O V A R D Ž I A I

Araeiras. Yra žinomi trys miestai tuo vardu: 1/ Aroer/kh, Sufra/ /Ara'ir/ yra Amonitų krašte ant Arnon upės kranto. Apie to miesto sustiprinimą rašo Moabitų karalius Mesa garsiname Moabitų akmenis įrašė /eilutė 26/. Aroerą valdė laikinai Sirijos karalius Hazael /4 Kar. 10, 33/. Nuo karaliaus Salomono laikų /932 m. pr. Kr./ iki Izraėlio karaliaus Achabo mirties /854/ Aroeris priklausė Izraėlio karalystei. Dabar šio miesto griuvėsiai yra matomi, važiuojant vadinamam Romos keliui pietus nuo Dibon.

2/ Aroer /'Ar'arah/ yra į vakarus nuo Mirusiųjų Jūros, Judejoje, apie 22 mylios. Nuo Jeruzalės į pietvakarius bus apie 43 mylios.

3/ Panašiu vardu Ar, Ara yra žinoma moabų tvirtovė, apie 15 mylių į rytus nuo Mirusiųjų Jūros ir nuo pirmojo Aoeiro į pietvakarius apie už 12 mylių.^{21/}

Nesa miestas buvo labai garsus senovėje. Hititų karaliaus sūnus /Piktano/ Anitas ir Kussarų karalius kovojo su Nesa, Zalpuva, Puruskanda, Salativara ir Hattusu. Visus nugelėjęs, Anitas padarė savo sostine Nesą. Kur tas miestas buvo, dabar nėra žinoma.^{22/} Galėjo Nesa būti tarp Esna ir Ceila /žr. Jos. 15, 43/ kaip karinė įgulos pilis, vadinama Nesob, o dabar - Neit Nesib; ji yra į rytus nuo Beit Jibrin.^{23/}

Muabuų šalis yra į rytus nuo Mirusiųjų Jūros, pietinėje dalyje, tarp upės Arnon šiaurėje ir upelio Zared pietuose. Rytiniu šonu ji siejasi su Arabijos tyrais.

Kir, Qir moabų karalystės miestas-sostinė, apie 15 mylių į rytus nuo Mirusiųjų Jūros. Vėlesniais laikais vadinosi Kir-Hazareth, o

Galaen - Kalaen gali reikšti šalį Galaadą, ar miestą Gallirhoe /Zareth, Shahr/, prie pat Mirusiųjų Jūros, Amonitų krašte.^{24/}

Duma, Dumah ar Domeh, priskirtas Judui miestas /Jos. 15, 52/ į pietvakarius nuo Jeruzalės apie 25 mylios; Vulgatoje šis miestas yra vadinamas Ruma.

Takea, Takoa pilis apie 10 mylių pietus nuo Betleemo.

Jakes, Jaku, Yakiu, Yakin, dabartinis Cain yra į pietryčius nuo Hebrono, apie už 4 mylių.

Karkar tvirtovė ir karalystė ant Orontės upės krantų yra žinoma iš rašytų dokumentų jau XVI a. pr. Kr.; priklausė hititams. Pietinę Karkar karalystės dalį Asirijos Sargonas vadino Amon.

ten vėliau įsigalėjo kanaaniečiai, o po 1.000 m.pr.Kr., -aramajai. Egipto šaltiniai, atžymėdami Tothmes III ir Amenophis IV žygius Sirijon, pietinę jos dalį vadina 'Amu.25/

Padas, Phadaia, kar. Joakimo senelis.26/ Žinomas yra ir kitas Padas, Ekrono karalius. Prieš jį sukilo piliečiai ir atidavė Padą Jeruzalės karaliui Ezechijui, o tas įkaitu jį atidavė Sennacheribui. Šis gražino Padą į Ekroną apie 701 m.pr.Kr.27/ Įrašė minimas Padas gyveno bent 150 metų pirmiau.

Ašvei, Eshwa, Eshtaol, kalnų pilis, apie 20 mylių į rytus nuo Azoto /Ashdod/ ir 14 m. į vakarus nuo Jeruzalės.

Madeja, Mateja, kh-el Medeiynah, arba Mattana, pilis amonitų krašte, apie 10 mylių nuo Aroero. Vulgata vadina šią pilį Medaba. Amoritų kar. Sehon paėmė Madeją iš moabitų kartu su Hesebonu ir Dibonu /Sk, 21,29/.28/

Eizata, Ezata, Azotus, Ashdodh buvo stiprus pilistinių miestas. Žydai nepajėgė jo paimiti. Azotiečiai, apgalėję žydus, paėmė jų Sandoros skrynią ir padėjo laikinai Azote pas save stabą Gagoną.29/

Tikva, Tequa, Tekoa kalnų pilis Judejoje, apie 5 m. į pietus nuo Betleemo, Karalius Roboamas /932-917/ pilį sustiprino.30/ Jarari, Jarrik, Jericho, Eriha, dvi skirtingos, bet greta esančios pilys. Iš Jeruzalės vingiuotu keliu vykstant -25 mylios, oru -18 mylių, netoli Jordano upės.

Penašiu vardu, Jaras, yra žinomas egiptietis, kurs vedė žydo Sesano dukterį ir tapo šeimos galva /Išr. 1 Par.2,34/.

Be to, žinomas yra tarp Semeron ir Bethleemo esantis miestas Jerala, kurs priklausė Zabulono vaikams /Jos.19,15/.

Dumatas, Dumatot, Duma, Dumah ar Domah, o Vulgatoje - Ruma, yra į pievakarius nuo Hebrono, tarp Gazos ir Mirusiųjų Jūros apie 28 m. į abi pusi.31/

Musa, Muža, Mesa, Mesha - Dibono kunigaikštis. Dibono arba Dimono miestas yra apie 4 mylios nuo Arnono upės ir Araero miesto. Tokiu pat vardu vadinosi vienas Kalebo sūnų /1 Par.2,42/.

Mesha, moabų karalius, mirus Izraelio karaliui Achabui /834 m/, sukilo prieš Izraelio karalių, atsisakė mokėti duokles ir išsikovojo nepriklausomybę /4 Kar.3,4/. Savo žygius jis surašė į vadinamą "moabų akmenį"32/.

Jaku, Yakin, Cain yra netoli Hebrono.

Lurajaru galima skaityti ir Kirjaru, ir šis vadinosi taigi Kirjath-jearim, Qiryathayin /T, el-Asher / pilis. Ją paėmė moabai 853 m.pr.Kr., sukilus karaliui Meshai.33/

Duta, Dotai, Y.Dotha, Dothan, Dothain miestas buvo apie 9 mylios į šiaurės vakarus nuo Samarijos.34/

Durva, Dor, to vardo miestas ir karalystė buvo prie Karmelio

kalno. Dor buvo garsus senovėje pajūrio miestas,

Šera, Saron, Shakhron slėnis ir miestas buvo į pietus nuo Durvos-
Dor karalystės.^{35/}

Sedun, Seida, Sidon - viduržemio jūros miestas ir karalystė.^{36/}

Jaan, Yandanoah yra į rytus nuo Tyro apie už 10 mylių. Tuo
pat vardu buvo pilis į vakarus nuo Jordano; nuo Zarato į
vakarus už 11 mylių.

Sedaru - Sidoniečių.

Dutaa, Dothan buvo šiaurės Samarijoje.

Neenla, Nein, Nain pilis į pietus nuo kalno Tabor, pusė mylios.^{37/}

Žuvaru, Juvaru, Žereji, Jaresh, Gerass yra Gileado krašto pilis,
apie 20 mylių į rytus nuo Jordano.^{38/}

Trira, Triraa, Tyras, Tyro, Tsor - garsus pajūrio karaliaus mies-
tes, į šiaurę nuo Azoto už 27 mylių ir į pietus nuo Sidono
už 20 mylių.^{39/}

Den, vėliau vadinamas Lechem, Laish, yra už 30 mylių į rytus
nuo Tyro miesto.

Buža, Bužu, Buzi - gentis Arabijoje.^{40/}

Luia, Luith, moabų miestas.^{41/}

Aru, 'Arah upelis Sharono slenyje, Taip pat moabų miestas Aru, Ar.

Veiku, Weiba, pilis į pietus nuo Mirusiųjų Jūros.

Guđunas arba Kutunai buvo vadinami kolonistai iš Samarų Guđuos
atkelti iš miesto Cutha /ties Babilonu/ į Samariją, kai iš čia
buvo išvaryti žydai belaisvėn /4 Kar. 17,24/. Žr. Catholic Bibl.
Encyclop, p. 251.

Karkar tvirtovė ir karalystė ant Orontės upės krentų. Čia buvo
didelis tautų mišinys.^{42/}

Asa, Judo karalius /913 - 873/.

Ašrava, Ashur, Asher giminės valdomas pajūris tarp Dor ir Tyro,
pradėdant upę Litas ir baigiant pietuose upeliu Zerga.

Ilu, Ila pilis yra į šiaurę nuo Jeruzalės, apie 8 mylios.

Amata, Ažata, Azotus, Ashdodh karališkas miestas prie Viduržemio
jūros.^{43/}

Sauduva, Shadud, Sarid pilis prie Ezdraliono slėnio.

Ra, egiptiečių saulės dievaitis. Tuo trumpu vardu buvo vadinami
ir Egipto karių pulkai.

Ramuma, Rimmom, Rammum, Rama pilis Beniamino žemėje, pakeliui
iš Jeruzalės į Bethel, netoli Gabaos.^{44/}

Zaaiasa, Zajijo, Izajijo.^{45/}

Arelu, Aru, Ar pilis prie Arnon upės, moabų krašte.^{45/}

Jasei, Jahas, Yahas šiaurės Moabe; izraelitų karo stovyklos
vieta 853 m. pr. Kr. jų kovoje su karaliumi Mesha.

Lubamu, Lebanon, Libanus kalnai Sirijoje tęsiasi apie 95 mylias.
Jie sudarė senovėj Izraelitų valstybės šiaurinę ribą.^{47/}

Kelumu, Keila, Qila, Keilah pilis buvo į pietvakarius nuo Jeruzalės apie 14 mylių. 48/

Karkataa, karkariečių. Karkar tvirtovė buvo ant Orontės upės kranto, apie 25 mylios nuo Hamath'o. 49/

Balbubuanru, Baalbek, Baalgađ pilis prie Libano kalnų, į rytus nuo Byblos uosto. 50/

Amata, Ameth. Sirijos miestas Emath, buvo stipri karalystė Orontės upės slėnyje. 51/

Ažarėei. Jazer, Gezer pilis į pietus nuo Gileado Amato, apie 15 mylių ~~nuo~~ ir Zarėei, Zareitan pilis buvo į vakarus nuo Jordano upės, apie 10 mylių nuo Amato ir Jazero.

Kalrura, Callirhoe, Zareth, Shaha, Zarat buvo amoriečių krašte pilis prie Mirusiųjų Jūros. 52/

Nussavana, Musavam, Kh.el - Musheirafeh, Misrephoth-maim, pajūrio pilis į šiaurę nuo Karkar upelio.

Duta, Dothan, Dothain yra Samarijos šiaurėje. 53/

Dumu, Janu, Damascus, Damaskhumas, Damas. 54/

Sedaru Jasa, sidoniečių Jasa, Jason, Joshua.

Geluvataa, Geluva, Gelu, Gelil Ha-Goim karalystė buvo tarp Karmelio kalnų ir Jordano upės. 55/

Dana, Daan, Dan, Tyro karalystės į rytus labiausiai išsikišusi pilis. 56/

Kiru, Kriha pilis greta Erico, Jericho, į mylių atstu.

Eirutaan, Eirutan, Beirut, Berytus, eramajų karalystė, į pietus nuo Baalbek. 57/

Jamaei, Jamnia, Yeb, Jabneel, pilis pajūryje tarp Azoto ir Jopės 58/

Jaaža, Jazer, Jerash, Gezer, Gerasa amonitų miestas į šiaurę nuo Mirusiųjų Jūros apie 18 mylių. 59/

Kuala, Kullani, Calneh, Kalno, Calano yra ties Aleppo miestu. 60/

Tananutas, Taenach, Ta'annak pilis prie upelio Zerga,

Jaanu, Janu, Ya'nin, Neiel pilis į rytus nuo Acco apie 10 m. 61/

Java, Yava, Yafa, Joppa, pajūrio tvirtovė, 35 mylios nuo Jeruzalės. Dabar vadinasi Jaffa. 62/

Šuvsai, Shuweilat pilis apie 10 mylių nuo Beiruto. 63/

Jasava, Josaphat, Juozapatas, Judo karalius /873-849 m. pr. Kr./

Ažaja, Asiongaber, Tell el-Kheleifeh, miestas Raudonųjų Jūrų krante, šiaurinėje Akaban ilankos dalyje, ties Ailath Klathu, 64/

Luja, moabų miestas Luith saugojo kalnų kelią iš Mosbų karalystės į Jordano slėnį. 65/

Aras, Arociro Aras, Karkiemio karalius; jo rankoje Jasava-Jozapatasėjo Ašajon.

Veibu, Weiba oazė; Izraelitų stptis iš Kades į Moabų lygumą. /Sk.21,10. 33,43../66/

Ašruža, gal tai Azor miestas, Judo karalystės pietuose ties Kades ir Edomu; bet gali reikėti ir Asher giminės valdomą pajūrį.

Trirana, Tyreno, Tyro, pajūrio miestas. Žr. išnašą nr. 39.

Taruvana, Tuvana, Tyana – hititų valstybės sritis su trimis miestais: Tuvanuva, Tuna ir Upiana. 67/

Avuba, Oboth. 68/

Luša, į vakarus nuo Bethel, kanaaniečių miestas. 69/

Elva, žygūnas, rikis, viršininkas.

Darajara, čia gali būti vieno ar dviejų asmenų vardai. Vienas Dara yra buvęs Zarcos vaikaitis, kitaip vadinamas Dorda/3 Kar. 4,31/, o Jara, Achazo sūnus, kitaip buvo vadinamas Joeda /1 Kar. 8,36/. Nežinia, apie kokią Darajarą kalba šis tekstas.

Akimeta, Achis, Akis, Getų karalius, pas kurį du kartu buvo atbėgęs Dovydas, panašiai vadinosi. 70/

IX

I Š N A Š O S

- 1 The Story of the Bible, Wise & Co. New York, 1950, p 182. Jų pirmas valdovas, PAMBA, gyvenęs apie 2,750 m.pr.Kr.
- 2 National Encyclopedia V. p.277
- 3 The Story of the Bible, p. 182
- 4 Prof. Hrozný. Les Inscriptions Hittites Hieroglyphiques 1933, Praha, p.15: "il est tres possible que ce peuple n'ait pas eu de nom a lui; mais il se peut aussi qu'on decouvre un jour son nom".
- 5 O.E.Gurney, The Hittites, London, 1952, p.218-232.
- 6 The Story of the Bible, p. 182
- 7 O.E.Gurney, op.c. p.29
- 8 Pr. Hrozný, Code Hittite, I, provenant de L'Asie Mineuvre /vers 1350 av, J.C./ Paris, 1922
- 9 Prof. Hrozný, Code Hittite, I p. '7, nr.16, Lotynų raidėmis perrašo hititų tekstą: tak-ku GALU.URU.LU-en EL.LAM ku-iš-ki de-šu-va-ah-hi na-aš-na K/A/ + U/D//S/U la-a-ki. Jis verčia: "Si une PERSONNE LIBRE quelqu'un /noh/ blesse ou SES DENTS ilf fait tomber". Imant tekstą, atrodo, tiksliau būtų versti: "Jei kas laisvam žmogui išmuša aki /iškidasuva ahhi/ su jiesmu, pražudo /savo/ aki".

- 10 Lietuvių Enciklopedija, 8, p.276. Story of the Bible 182 p.
- 11 Žr. Carchemish, Part I, London, 1914, plate A.6: devintosios eilutės pabaiga. Įrašo kalėjas, norėdamas pasakyti, kad mirė ar žuvo tą dieną, kurią važiuota į Šuvajį, - vietovė apie 10 m. į pietus nuo Beiruto, nukalė pilno šuns vaizdą ir pridėję 1.
- 12 Fr. Hrozný, Les Inscriptions Hittites Hieroglyphiques, Praha, 1933.
- 13 David Diringer, The Alphabet, New York, 1948, p.96, fig.50. I. J. Gelb, Hittite Hieroglyphs, 1931, p. 84-85.
- 14 Prof. Fr. Hrozný yra buvęs Kaune ir skaitė Universitete hititų giminytės su lietuvišiais klausimu paskaitą, bet klausytojai nebuvo pasituošę tą tiesą priimti ir paskaita jo buvo paskaityta kaip jauno profesoriaus svajonė.
- 15 Pas mane yra keletas tokių laiškų. Štai vieno, rašyto 1957 m. dalis: AŠRA DO LA IEVUKI KADTAMSTU GALI PASIUSTI ARKIVJUR GIEA MATULEWICIAUS KNIGUTIEIE TUTIAMGLIESKE SKAITYTI WIENU-....
- 16 Karkiemio vardo išsami studija yra Britų Muziejaus leidinyje CARCHEMISH, I. London, 1914
- 17 O. E. Gurney, op.c. p. 40-41.
- 18 O. E. Gurney, op.c. p. 110
- 19 O. E. Gurney, op.c. p. 44. Verta pastebėti, kad Hamworth, History of the World, p. 1770, klaidingai rašo, jog kovoje prie Karkar buvo buvęs Izraelio karalius Achabas, kovodamas prieš asiriečius. Iš tikrųjų, jis buvo metais pirmiau Ramoth-Galaade, kovodamas prieš Sirijos karalių. /Žr. 3 Kar. 22, 35. Palyg. The Biblical Encyclop., Wagner, 1955-6, New York. p. 612/.
- 20 Benhadad II. Žr. A Catholic Commentary on Holy Scripture, Thomas Nelson & Sons, Ltd., London, 1953. p. 90.
- 21 Du Aroeirai yra paminėti Jošuos knygoje: 1/ "Mošė davė tėviškę Rubeno sūnų giminei pagal jų šeimas, Jų plotas buvo nuo Aroeiro, esančio Armono upelio krante, to upelio slėnio viduryje, visa lyguma, kuri tęsiasi Medabos pusėn. /Još. 13, 15./ 2/ Žiūrėti Aroeirui, kurs yra ties Raba." /Još. 13, 25/. Aroeiras yra minimas Tell-el-Amarnos 256 laiške, 25 eil. Ši pilis raštuose kartais yra vadinama Adada /Jos. 15, 22/, kartais Aroeru.
22. O. E. Gurney, op.c. p. 19. Atrodo, kad p. Gurney padarė klaidą, atkeldamas Anito kovą už Nesą į apie 1300 m. pr. Kr., kai po jo valdęs senąją hititų karalystę Tudhaliyas I 1740- 1710 m. pr. Kr. /Žr. to veikalo p. 216/.
- 23 The Catholic Biblical Encycl. p. 770.
- 24 Galaado krašte buvo ir kai kurie kiti įrašė minimi miestai: Gadara, Pella, Jerash, Amman arba Rabbath-Ammon, amonitų sostinė; Mahanaim, Ephron, Jegbaa, Jazer, Bethnemre, Ramoth-Galaad ir kiti.

25 Encycl. Brit., 1914, 21, p. 716. Prie Karkar buvo didelis tautų mūšis 853 m. pr. Kr.

26 "Joakimas buvo dvidešimt penkerių metų, kai pradėjo karaliauti Jeruzalėje; jo motina buvo Padajo duktė vardu Zebida iš Rumos, 4 Kar. 23,26."

27 Marston, The Bible Comes Alive, p.122.

28 Madeja valdė moabai karaliaus Roboamo /932-917/ laikais, bet Izraelio karalius Baasa atsiėmė ir buvo jo valdžioje iki 854 m.pr.Kr. Naujas krikščioniškas Madabos miestas buvo įkurtas 1880 m. 16 mylių nuo Jordano upės įtakos į Mirusiųjų Jūrą. Čia 1896 m. buvo atkastas Palestinos mozaikinis žemėlapis.

29 Jos.13,3; 1 Sam.5,1 ir toliau. Judo karalius Ozias /789-740/ paėmė Azotą ir nugriovė jo sienas. Sargonas II paėmė Azotą 711 m pr.Kr. /Isa. 20,1/.

30 Vulgata rašo: Thecue /2 Par.11,6 /. Čia gyveno garsus Dovydo karys Hira /2 Sam. 23,26/. Tikvoje buvo pranašo Amos tėviškė. Babilono nelaivei pasibaigus, Tikvos piliečiai padėjo atstatyti Jeruzalę /2 Esdr.3.5./ Tikvos tyrilaukiuose Dievas išgelbėjo Judo karaliaus Jozapato/Jasavo jėgas nuo jungtinių amonitų, moabitų ir edomitų karo jėgų /2 Par. 20,20/.

31 Duma, Dumah galėjo reikšti ir Izmaelio sūnaus palikonių; Dumugentis gyveno pietų Arabijoje /Pr.25, 14; 1 Par.1,30/.

32 Karaliui Meshai nugalėti pasitelkė Izraelio karalius Joram /853-842/ Judo karalių Jozapatą /873-849/ ir Edomo karalių. Žygis buvo daromas 853-2 m.pr.Kr. Jungtinės jėgos neturėjo vandens. Moabai staiga juos puolė, bet buvo atbloškšti ir pabėgo tvirtovėn Kir /dabar el-Kerak/. Žydai apgulė tvirtovę. Kai pasidarė beviltiška padėtis Meshai, jis viešai ant miesto sienų, darydamas stabui Chamos /Kemosh/ kruviną auką, užmušė savo vyriausįjį sūnų. Izraelitai labai pasipiktino ta žmogžudyste, atsitraukė nuo Kir ir sugrižo namo /4 Kar.3,6-27/.

Meshos karaliaus paminklinis akmuo buvo surastas 1868 m. senovės moabitų mieste Dibone. Rado vokiečių misijonierius F.A. Klein. Tas bazaltinis akmuo yra dabar Louvre muziejuje, Paryžiuje. /Cath. Bibl. Encycl. p. 719/.

33 Jer. 48,1; Ez. 25,9. Yra manoma, kad ten, kur dabar yra griuvėsiai, vadinami Kureiyet, į šiaurę nuo upės Arnon ir apie dviejų su puse m į pietus nuo Atoroth, yra buvusi Kirjarų pilis. Cath.Bibl.Enc. 208 p. Kirja-tharba - javų sandelis -yra apie 20 mylių į pietvakarius nuo Jeruzalės.

34 Cath.Bibl.Enc. p.284. Čia atvedė pranašas Eliziejus, Dievui padedant, Sirijos karius pas Izraelio karalių ir paliepė juos pavalgydinti ir išsiųsti pas savo valdovą /4 Kar.6, 13/.

Naujosios žinios apie Dothan tilpo "the Chicago Daily Tribune" birželio 16 d. 1958 m. part I p. 14. Wheaton kolegijos prof. archeologas Dr. Juozas FP-Free atkagė 1958 m. pavasarį Dothan miestą. Surgdo, kad vienas po kitam toje vietoje buvo 15 miestų tarp 3,000 m. pr. Kr. ir 1,200 m. po Kr. Toje vietovėje dirbo prof. Free penkerius metus. Tarp radinių yra 13 pėdų storio siena iš apie 3,000 m. pr. Kr., ir rado 96 didžiulius indus, kuriuose buvo laikomas alijus ir javai, mokesčiais sumokėti. Dothan yra apie 60 mylių į šiaurę nuo Jeruzalės. Tose vietose buvo parduotas patriarchas Juozapas savo brolių į Egiptą apie 1850 m. pr. Kr. Tūkstantį metų vėliau ten gyveno pranašas Elizejus/850/.

35. Sharon slėnis ir lyguma yra tarp Viduržemio jūros, Karmelio ir Samarijos kalnų ir miesto Jopės; turi apie 50 mylių ilgio ir 9 m. pločio. Saron mieste Jozuė užmušė jų karalių /Jos. 12, 18/. Yra kitas miestas Sharon arti Galaado ir Basan/1 Par. 5, 16/.

36. Sedun. Sidon buvo irgi vadinamas Tsidhon, pajūrio miestas, apie 20 mylių nuo Tyro, jis yra minimas Tell-el-Amarnos raštuose/apie 1,400 m. pr. Kr./ Josues laikais jis buvo didelis miestas/Jos. 11, 8; 19, 28/. Egipto valdovai: Seti I /1319-1301/ ir Ramsesses II /1301 - 1224/ buvo pavergę Sidoną, bet prie Ramsesses III /1195-1164/ atgavo laisvę. Sidono karalius Ethbaal duktė Jezabelė ištekJo už Izraelio kar. Achabo /876-834/. Asirijos kar. Assurnasirabal II /883-860 m. pr. Kr./ buvo lakinais pavergę Sidoną. Garsaus mūšio metu /854-3/ prie Karkar, jis priklausė Asirijai. Žr. Cath. Bibl. Enc. p. 1006.

37. The Story of the Bible, 1950, New York, I, p. 304.

38. Yra kita Zuvaru, Zorah, Sar'a vietovė, - tai garsus Samsono gimtinė, Sorak slėnio šiaurinėje dalyje /Teis. 13, 25/, greta Eshtool-Eshana, pasibaigus Judėjos kalnams, apie 15 mylių nuo Jeruzalės.

39. Tyras buvo įkūrtas, anot Herodoto, apie 2,750 m. pr. Kr. Vienuoliktame šimtametyje pr. Kr. pasidėrė jis pajūrio karalysčių - miestų vadas. Jo klestėjimo metas buvo XI-IX a. Tyro karalius Hiras padėjo kar. Dovydui /1012-972 m. pr. Kr./ ir jo sūnui kar. Salamonui /972-932/ statyti Jeruzalėje šventovę ir karaliaus rūmus. Bet IX a. jis jau mokėjo duoklę Asirijai. Tyrą paėmė Sargonas II /721-705 m. pr. Kr./ Cath. Bibl. Enc. p. 1103.

40. Buzi buvo pranašo Ezechiėlio tėvas /Ez. 1, 3/. Tuo vardu buvo ir miestas. Žr. Pr. 22, 21; Jer. 25, 23.

41. Luia buvo netoli kalno Nebo, apie 10 mylių nuo Mirusiųjų jūros. Pal. Iša. 15, 5; Jer. 48, 5.

42. Tai įvyko 853 m. pr. Kr.

43. Daug žinių apie Azotą duoda The Story of the Bible, 1950, New York, III, p. 923.
44. Izraelio karalius Baasa /911-888 pradėjo stiprinti Ramą, Bet į jo karalystę įsiveržus Sirijos karaliui Benadadui, nebaisė darbo /3 Kar. 15, 17/. Kur buvo toji Rama, nėra tikrų žinių.
45. Pranašas Isajas gimė Jeruzalėje, rodos, 765 m. pr. Kr.; tad čia yra kitas asmuo minimas panašaus vardo.
46. Graikai Arą vadino Areopolis; paskui vardas buvo pakeistas į Rabbath-Moab, o dabar - Khirbet er-Rabbath. Jis yra 14 mylių į pietus nuo upės Arnon. Cath. Enc. Bib. p. 83.
47. Catholic Bibl. Encycl. p. 633.
48. Kai pilistinais puolė Keilą, Dovydas su 400 vyrų juos nugalėjo ir išgelbėjo miestą. Karalius Saulius tai sužinojęs, tikėjosi sugauti Dovydą Keiloje, bet jam tai nepavyko /1 Sam. 23 sk./
49. The Story of the Bible, I, p. 366
50. Baalgad pilis buvo prie kalno Hermon, /Jos. 13, 5/. Bet čia atrodė, bus dievaičio Baalio malonybinis vardas.
51. Amatas yra daug kartų minimas šv. Rašte. Jo karalius Irkulinis, Damasko karaliaus sąjungininkas, padedant Izraelio kar. Achabui, pasipriešino Asirijos kar. Salmanasarui II prie miesto Karkar, bet buvo anu nugalėti. Cath. Bibl. Enc. p. 318.
To pat vardo miestas buvo Gileado krašte ir kitas - prie Galilėjos jūros.
52. Callirhoe taipgi vadinosi Kirioth, Cariatharia; yra minimas Pr. 14, 5. Manoma, kad jis buvo ten, kur dabar yra Kureiyat griuvėsiai, į šiaurę nuo Arnon upės dvi ir pusė mylios. Cath. Bibl. Enc. p. 208; The Story of the Bible II, p. 438.
53. Patriarchas Juozapas surado bandas ganančius brolius Dothaine. Pr. 37, 17: Cath. Bibl. Enc. p. 284.
54. The National Encycl. New York, 1934, p. 498 turi žemėlapi, kur Damaskas senovėje buvo vadinamas Damas, vėliau Dimeshkeshan. Čia buvo stipri Sirijos karalystė.
55. Giloni, Khirbet Gala pilis yra 5 mylios į šiaurės vakarus nuo Hebrono. Cath. Bibl. Enc. p. 394.
56. Taan galėjo būti ir Taanach, Thanach pilis, kurią mini Egiptas Thutmosis III /1469-1436 m. pr. Kr./ tarp Kanaano miestų, Ji yra 5 m. į pietryčius nuo Magaddo, Esdraliono slėnyje. Dabar vadinasi Tell Ta'annak, Cath. Bibl. Enc. p. 1072.
57. Cath. Bibl. Enc. p. 162.
58. The Story of the Bible, III, p. 923.
59. Jaaza, Gerasa, Jarash turi graikų turgavietės liekanas, 56 akmeninius stovinčius šulius. The Story of the Bible II, p. 796.

60. Kalna-Calneh paėmė Theglath Phalasaras III 740 m.pr.Kr. Pranašas Amos tą miestą vadina Chalone /Amos 6,2./ Catholic Bibl.Enc. p. 189.
61. Yanum, Janoe yra į pietryčius nuo Sichem. Kita pilis Yanuh yra į rytus nuo Tyro. Ją paėmė Theglath-Phalasaras /4 Kar.15,29; Cath.Bibl.Enc. p.533.
62. Jaffa, Jopes miestą mini Thutmosis III /apie 1400 m. pr.Kr./ kaip mokantių duoklę Egiptui. Iš čia pranašas Jonas sėdo į laivą, plaukiantį į Tarsą, kad nereikėtų vykti Ninivon /Jon.1,3/.
63. Šuvai, Shuweilat, Shunam yra į pietus nuo Taboro kalno. Kai karalius Saulius /† 1012 m.pr.Kr./ su savo kariais buvo Gilboje, pilistinais nepastebimai sutraukė savo jėgas į Shunam sodus, /1 Sam.28,4/. Žr. The Story of the Bible I, p.363; A Companion to Scripture Studies by J.E. Steinmueller, New York, 1952, p.306.
64. Žydai buvo užėmę Asiongaberį /Ažają/, keliaudami tyrais, /Sk.33,35/. Dovydas, nugalėjęs edomiečius, savo valdžion paėmė šį uostą, /2 Sam. 6,14/. Saliamonas, padedamas finikiečių, Pastatė uoste laivyną plaukti aukso parvežti iš Ophiro. /3 Kar.9, 26/. Jozapatas /873-849/, padedamas Izraelio karaliaus Achazijo /854-853/, paruošė uoste laivus prekybai su Ophiru, bet vetra sudaužė laivus, /3 Kar.22,49/. Saliamonas turėjo greta uosto vario liejiklas. Cath.Bib.Enc. p. 119.
65. Cath.Bib.Enc. p.783.
66. Sir G. Adam Smith teigia, jog suradęs Oboth /Veibą/ į rytus nuo Edomo. Žr. Cath.Bib.Enc. p, 783.
67. O.R.Gurney, op.c. p.41
68. Cath.Bibl.Enc. p.783 kalba apie Izraelitų stotį, einant į Mosbą, el-Weiba.
69. Jos. 16,2.
70. Akis karalius; žr. 1 Sam,21,10;27,1;3 Kar. 2,39.